

OverSea

Sijmen & Annelies
Daniel, Benj en Marie

in Thailand



Beste nieuwsbrieflezer,

Nieuwsbrief september 2016

De laatste tijd is 'vergeving' een terugkerend thema tijdens de bijeenkomst op zondag of Bijbelstudies door de week. Zelf heb ik nooit zo een probleem gehad met het vergeven van anderen, waarschijnlijk omdat ik tot één van die mensen behoor die nog maar weinig vervelende dingen heeft meegemaakt. Eerlijk gezegd vind ik het een stuk moeilijker om mijzelf te vergeven en daarom soms maar moeilijk te begrijpen hoe de Here God mij vergeeft.

Tijdens een dienst hadden we het over Petrus die aan Jezus vraagt hoe vaak hij zijn naaste moet vergeven. Mijn oog viel op het laatste vers van de passage. Jezus verlangt van ons dat we van harte vergeven. (Mattheus 18: 35) Net zoals Hij dat bij ons doet. Petrus' houding tot dan toe is verging op een ander niveau. Hij houdt een lijstje bij en na zeven keer is de maat toch wel vol. Het antwoord van Jezus is niet zozeer een rekensommetje. Verging is geen zaak van lijstjes of wachten tot één van de druppels die de emmer doet overlopen. Verging is een schone lei, elke dag weer.

Leiderschapstraining

Tijdens een training voor leiders van de gemeentes waarmee we werken bleek een wereld voor veel broeders en zusters open te gaan. De training was gericht op pastorale bewogenheid - naast iemand gaan zitten die worstelt met boosheid, verdriet en wrok. Samen bidden om het recht op vergelding op te geven, vergeven dus. Deze houding zien we in Thailand weinig. Omdat emoties niet veel worden getoond, weten veel mensen er geen raad mee. Toch kan het koesteren van deze negatieve emoties ons weerhouden van een leven dicht bij de Here Jezus.

De week na de training was het bijzonder om te zien hoe mensen uit onze gemeente in Manchakhiri hiermee aan de slag gingen: Luisteren naar iemand die al jaren in een rechtszaak verwickeld zit en veel wrok koestert voor al het onrecht daar haar wordt aangedaan. Luisteren naar een vrouw, verlaten door haar man die een enorme schuld heeft achtergelaten. Na al dat luisteren moedigen we mensen aan om een stap verder te gaan, bidden om kracht om te vergeven en alle boosheid te laten varen. Het doet veel pijn om alle wonden bloot te leggen, gelukkig weet de Here Jezus goed raad met mensen die een dokter nodig hebben.

Moeder Khong

In onze vorige nieuwsbrief schreven we dat de Here God zich op een bijzondere manier liet zien in de familie van Puen. Hoewel Puen nog maar 11 jaar is, heeft ze afgelopen maanden aan haar ouders verteld wie Jezus is. Tijdens een bezoek aan de familie van Puen waren we verbaasd hoe goed het evangelie werd begrepen. Normaal gesproken gaan we op bezoek bij mensen om uit te leggen wie God is en wat Hij voor ons heeft gedaan om ons te redden. Deze keer was het omgekeerd. Geroerd in tranen legde Moeder Khong ons uit wat Jezus had gedaan, dat het onbegrijpelijk was dat Hij zover zou gaan. God zou niet aan een kruis moeten hangen, zeker niet voor ons. Ander halve



maand later is moeder Khong gedoopt. Dat is altijd een feest. Moeder Khong praat

met veel mensen over de Here Jezus. 't Is verfrissend om te zien hoe jong gelovigen vol enthousiasme anderen aanmoedigen om Jezus te volgen.

Manchakhirie

In het district Manchakhirie komen wekelijks op vier plekken mensen samen om bijbel te lezen, te zingen, te bidden en elkaar op te bouwen. Een deel van de mensen in deze groepen komt op zondag samen in Manchakhirie. In alle groepen zitten mensen die al een tijdje christen zijn of nog proeven van het evangelie en op ontdekkingstocht zijn. Soms lijkt alles heel langzaam te gaan, maar iedere keer als we het werk onder de loep nemen, zien we dat de mensen en deze groepen in beweging zijn. We geloven dat deze huisgroepen essentieel voor de gemeenteopbouw. Ze zijn toegankelijk voor mensen van buitenaf, burens kunnen onder hun eigen huis op een houten vlonder meeluisteren en de liederen zijn aan het eind van de straat te horen. Het is een eenvoudige manier om te laten zien hoe het lichaam van Christus functioneert en wat voor invloed dit op je leven heeft.



In het dorp Nong Hua Chaang belde opa Noe op om te vragen voor gebed. Een arts had een plekje gevonden bij zijn lever en nu was hij bang. Opa Noe komt niet naar de huisgroep op loopafstand van zijn huis, hij verbiedt zijn vrouw ook naar deze groep te gaan. Hij weet wel wat daar gebeurt en begrijpt dat het consequenties heeft als hij openlijk interesse toont. Eén van zijn eerste stappen in de kennismaking met de Here Jezus is daardoor met een telefoontje naar een familielid die wel in de groep zit. Die avond baden we voor hem. Zo maar een klein inkijkje in de werking van één van deze groepen.

Veranderingen

Naast dat we deze groepen begeleiden, mensen trainen en evangeliseren op nieuwe plekken leiden we het team zendingen. Afgelopen jaar deden we dit samen met Reinout en Arenda van Heiningen. We konden zo onze verantwoordelijkheden verdelen en dat was fijn. Nu zullen Reinout en Arenda verhuizen naar Bangkok om daar als administratieve en financiële manager op het OMF Thailand kantoor te gaan werken. Voor ons houdt dit in dat het teamleiderschap bij ons komt te liggen. Wat dit precies betekent voor onze tijdsindeling weten we nog niet. Op het moment van schrijven zijn heel wat families op verlof. Dit vergemakkelijkt de overgang op dit moment. We zijn blij dat eind oktober Juf Jacobien naar Thailand komt. Zij blijft in ieder geval tot ons verlof (31 januari) bij ons. Dit zorgt ervoor dat Annelies meer tijd heeft om zich in te zetten voor het werk.

Veranderingen zorgen soms voor onrust en spanning. Om te ontladen maken we graag gebruik van de ontwikkelingen in Isaan. Zo ontdekten we op zo'n 35 km bij ons huis vandaan een zwembad, met glijbaan. Na een kilometer door de rijstvelden rijden, dook daar ineens een zwembad op. Omringt door enthousiaste dorpskinderen en lokaal eten, is het een leuke plek voor een vrije middag. We zijn dankbaar voor de ontwikkelingen bij Daniel, Benj en Marie. We vinden regelmatig potten rondom ons huis op een andere plek. Benj zit dan meestal op z'n hurken naast de pot op zoek naar beestjes op de grond of hij is te vinden in het kippenhok. Marie is daar ook meestal bij in de buurt en dan het liefst met water erbij—langzaam herkennen we, vooral Thaise, woorden in haar vocabulaire. Daniel vindt geschiedenis het leukste vak op school en na schooltijd bouwt hij met de lego, het liefst met vriendjes en het spel Stratego is nu favoriet (en probeert hij altijd even of hij een spelletje op de computer mag :-)).



Bedankt voor jullie trouwe ondersteuning!

Gods zegen voor jullie!

Een hartelijke groet,

Sijmen en Annelies

en een high five van Daniel, Benj en Marie